

Fra: Mustafa Sayegh <mustafa.sayegh@mail.com>

Sendt: 21. november 2023 15:59

Til: REU | Retsudvalget <reu@ft.dk>

Emne: Kommentar til lovforslaget L 65,

Jeg er frafalden – eksmuslim. Det er svært at nå dertil. At gøre op med islam kan have fuldstændig uoverskuelige konsekvenser. Og hvis regeringen giver efter for de islamiske lande, der med trusler om vold og økonomisk pres vil indskrænke ytringsfriheden i Danmark, bliver det langt sværere at frigøre sig fra islam og få et frit liv i fremtiden.

For det handler ikke kun om koranafbrændinger eller Rasmus Paludan. Det handler om kritik af islam, som ikke vil blive tolereret.

Foreningen Frafalden er Danmarks første forening for eksmuslimer, og vi ved, hvor svært det er at gøre op med islam – for vi har selv gjort det. Men hvis kritik eller hån af islam bliver kriminaliseret, ligesom i de islamiske lande, bliver frafaldsprocessen endnu sværere, fordi man også får lovgivningen imod sig.

En medløber, der forsvarer sin voldsmand

Mange frafaldne muslimer lever dobbeltliv: Udtil lever de efter islamiske regler. Nogle går i moskeen, beder og faster, fordi det forventes, og fordi de er nødt til at holde facaden, selv om de har mistet troen. Det skyldes en frygt for de uoverskuelige konsekvenser, et frafald fra islam kan have for den enkelte.

Det er ikke Allahs straf, man frygter, men derimod de traumatiske følger af socialt pres eller udstødelse. Derfor ender mange ofte med at følge islamiske traditioner og forventninger fra familie og venner.

Det kan være alt fra ægteskab, som skal være med en muslim, til omskæring af drengebørn. For at overleve i denne situation vælger mange et selvbedrag, hvor man forsøger at passe ind i gruppen ved at fornægte virkeligheden og forsvare islam, til trods for at man ikke føler tilknytning til religionen.

Personer, der har været udsat for partnervold, beskriver ofte, at de efter bruddet har svært ved at slippe partneren. Denne afhængighed oplever frafaldne muslimer også. Man ender derfor som en medløber, der forsvarer sin voldsmand. Man beholder mærkatet som 'muslim', fordi det er langt mere utrygt og konfliktfyldt at kalde sig frafalden.

Loven er en glidebane

I mange af de muslimske lande, som nu vil diktere lovgivningen i Danmark, er der dødsstraf og fængsel for frafald og blasfemi. Homoseksuelles rettigheder krænkes og kvinder behandles som andenrangsborgere. Som eksmuslimer ser vi, hvordan islamiske dogmer og traditioner får mere og mere indflydelse i Danmark.

Hijab, der repræsenterer diskrimination og forskelsbehandling mellem mand og kvinde, promoveres som norm. Men virkeligheden er, at det for eksmuslimske kvinder i Danmark ofte har alvorlige konsekvenser at tage sin hijab af.

Ramadanmåneden promoveres på lige fod med julen, selv om ramadan for mange eksmuslimer betyder en måned, hvor den sociale kontrol skrues ekstra op, fordi ramadanen handler om at komme tættere på Allah – en gud, man ikke tror på.

Hvis regeringen giver efter vedrørende blasfemi eller skænding af Koranen, så er det blot endnu et skridt ned ad den glidebane. En glidebane, hvor eksmuslimer lever under kontrol eller i eksklusion.

Men heldigvis lever vi i et frit land som Danmark, hvor der er plads til kritisk tænkning, og hvor man har retten til at tro på den, man vil og til ikke at tro. Hvor man har retten til at tegne det, man vil og i protest brænde, makulere eller lave papirfly ud af en bog, hvis indhold man finder frastødende eller er uenig med. Som da Poul Nyrup demonstrativt rev siderne ud af Foghs bog tilbage i 2001.

Beskyt offeret, ikke Koranen

I Foreningen Frafalden siger nogle af vores medlemmer, at noget af det, der går dem på ved islam, er, at islam kalder sig fredens religion, men samtidig mener, at man skal have 100 piskeslag, hvis man har sex uden ægteskabskontrakt. Her henviser medlemmerne til Koranens Sura 24:2 som lyder: »Hvis en kvinde og en mand bedriver utugt, skal I give dem hundrede piskeslag hver! Lad ikke medfølelse med dem gribe jer, når det drejer sig om Guds religion, hvis I tror på Gud og på den yderste dag! Lad en gruppe af de troende være vidne til deres straf!«

Skulle en kvinde, der kigger kritisk på dette indhold i Koranen, også kunne straffes af regeringen, hvis hun i protest rev siderne ud af Koranen? Eller brændte den? Hvis kvinden var blevet udsat for den handling, Koranen foreskriver, skulle hun så bare tie stille og respektere de hellige skrifter?

Det mener jeg bestemt ikke. Men det er, hvad der lægges op til med regeringens forslag.

Mustafa Musse Sayegh er Formand for Foreningen Frafalden